

OWSIK (2) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (*tak w owies; tak też Cn*).

sg *N* owsik (1). $\diamond$ *I* owsiki(e)m (1).

Sł stp notuje, Cn s.v. owiesek, Linde także XVII – XVIII w.

bot. Bromus L.; stokłosa, bylina lub roślina dwuletnia z rodziny traw (Gramineae), jej gatunki przeważnie pospolite w zasiewach zbóż, na ugorach i przydrożach lub Festuca L.; kostrzewa, rodzaj trawy rosnącej w różnych środowiskach; aegilops, avena sterilis, festuca, hordeum restibile Cn (2) : Aegilops [...] Item vitium frumenti est, alias festuca, et a Vergilio sterilis avena dictum, Záyęcze ziele/ pánieński włos/ Owśikiem niektórzi zową. Mącz 4b, 20a; [Ten płonny [owies]/ który iedni kostrzewą/ á drudzy owśikiem zową: ten nawięcey się rodzi we rzy Cresc 1571 166 (Linde); Avena sterilis, flockhaber. P. owśik/ łnieć owśiáną. Volck 49, Ppp4].

[*Wyrażenie: »owsik niepłodny«: w tjm tylko różność/ iż Aegilops ieft Owśik niepłodny/ który Vergilius Egloga zowie łterilem Avenam [...] á Bromos ieft práwy Owies którym konie karmiemy UrzędowHerb 44a.*]

EW